

การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง ท้องถิ่นศึกษาตำบลบางช้าง

A Development of English Lessons on Local Study of Bang Chang Sub-District

ณัฐกฤตา บุญบงกชรัตน์¹⁾, กนกเนตร วรวงษ์²⁾, เนตรนภา วรวงษ์³⁾

^{1),2),3)} คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

Nattakrita Boonbongkotrat¹⁾, Kanoknet Worawong²⁾, Natenapa Worawong³⁾

^{1),2),3)} Faculty of Humanities and Social Sciences Nakhon Pathom Rajabhat University

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาบทเรียนท้องถิ่นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชุมชนที่ได้คัดเลือกมาจากการเขียนเรียงความภาษาไทยของนักเรียน ตำบลบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 2) เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้บทเรียนท้องถิ่นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชุมชนตำบลบางช้างเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดและความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนท้องถิ่นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเชิงเลน (นครใจราษฎร์) 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและครูที่มีต่อบทเรียนที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่ตำบลบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 1 โรงเรียน จำนวน 24 คน คือ โรงเรียนวัดเชิงเลน (นครใจราษฎร์) ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ บทเรียนท้องถิ่น แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนท้องถิ่นที่สร้างขึ้นจากการกำหนดให้นักเรียนเขียนเรียงความ จากนั้นผู้วิจัย แปลบทอ่านภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งออกแบบกิจกรรมกำหนดวัตถุประสงค์ปลายทางการเรียนรู้ รวมถึงโครงสร้างและคำศัพท์ กิจกรรมและการวัดผล ประเมินผลโดยการกำหนดโครงสร้างรายละเอียดบทเรียน (lesson specification) ผู้วิจัยดำเนินการสร้างบทเรียนและหาคุณภาพบทเรียนท้องถิ่นโดยใช้แบบสอบถามประกอบด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 บทเรียน คือ ขนมกุยช่าย ขนมดอกจอก การปลูกฝรั่ง และการทำปุ๋ยชีวภาพ แผนการสอนบทเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 บทเรียน และซีดีประกอบการเรียน 2) คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของการพัฒนาทักษะ การพูดของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 1.58 และ 33.95 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนด้านความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 4.00 และ 20.71 ตามลำดับ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนท้องถิ่นด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียน บทบาทครู บรรยากาศในห้องเรียน การวัดและประเมินผล และประโยชน์ที่ได้รับในระดับปานกลางทุกด้าน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.90, 3.32, 3.45, 3.22, 3.16, และ 3.35 ตามลำดับ ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนท้องถิ่นด้านบทบาทครู ด้านบรรยากาศในห้องเรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.83, 3.92 และ 3.88 ตามลำดับ ส่วนด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียน และด้านการวัดและประเมินผลในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.00, 3.36 และ 3.33 ตามลำดับ

คำสำคัญ : บทเรียนท้องถิ่นภาษาอังกฤษ บทเรียนท้องถิ่นภาษาไทย การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) develop local English lessons choosing from Thai compositions about community lifestyles of the students of Bang Chang, Samphran, Nakhon Pathom, 2) study the results of using local English lessons to speaking skill development of prathom 6 students, Wat Cherg Lane school, 3) study the attitude of teachers and students toward the lessons. The sample from purposive sampling of this research was 24 prathom 6 students of Wat Cherg Lane school. The research tools were local lessons, pretest-posttest, a constructed questionnaire, and an interview scale. The collected data were analyzed for percentage, mean, and standard deviation.

The results of this research revealed : 1) the local lesson developed by assigning students to write an essay, researchers translated them into English, designed activities, set the purposes, structures, vocabulary, activities and evaluation by constructing lesson specification. The researchers constructed the lessons and found the quality of the lessons using questionnaire including 4 English local lesson; Such a Yummy Chinese Chives!, Such a Crispy Kanom Dok

Jok!, What's a Big Guava! and That Soil is Very Rich!, including 4 English lesson plans and English Listening Audio CD. 2) the respondents' speaking scores pre studying and post studying increased from 1.58 to 33.95, local knowledge of the respondents increased from 4.00 to 20.71. 3) The respondents' opinions toward the local lessons in content, activities, teacher's role, classroom atmosphere, evaluation and assessment, and usefulness sides were at moderate level with an average of 2.90, 3.32, 3.45, 3.22, 3.16, and 3.35 respectively. The opinions of teachers toward local lessons in teacher's role, classroom atmosphere, and usefulness sides were at high level with an average of 3.83, 3.92 and 3.88 respectively, in content, activities and evaluation sides at moderate level with an average of 3.00, 3.36 and 3.33 respectively.

Keywords : Local English Lessons, Local Thai Lessons, English Speaking Skills Development

บทนำ

ประเทศไทยควรให้ความสำคัญในการพัฒนาขีดความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยการสร้างความตระหนักให้คนไทยได้เห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และวิถีชีวิตของตนเป็นสิ่งที่ทุกคนควรมาให้ความสำคัญ เพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

การพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชน และคนทำงานในประเทศไทย โดยมุ่งเน้นว่าพลเมืองทุกคนในประเทศต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นอย่างกว้างขวางว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลกและมนุษยชาติเป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อระหว่างกันเป็นหลักไม่ว่าแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติเมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรม ทุกคนจำเป็นต้องใช้เป็นภาษาหลักในการเรียนรู้วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 228)

ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาสำคัญอยู่ในขณะนี้ คือ ปัญหาด้านความรู้และทักษะทางด้านภาษาอังกฤษของเด็กไทยที่ไม่สามารถสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง จากข่าวการศึกษาเกี่ยวกับผลการสำรวจทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของเด็กนักเรียนใน 44 ประเทศทั่วโลก โดยสถาบันสอนภาษาอังกฤษนานาชาติ Education First (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 240) พบว่า ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของเด็กไทยอยู่ในอันดับที่ 42 และอยู่ในกลุ่มที่ทักษะต่ำกว่าระดับมาตรฐานมาก

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในท้องถิ่นซึ่งมีสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมต่างกัน แต่นักเรียนในทุกภูมิภาคต้องเรียนหลักสูตรที่มีเนื้อหาวิชาแกนกลางซึ่งถูกกำหนดจากส่วนกลางเช่นเดียวกันหมด ยังไม่ได้ปรับหลักสูตรและการเรียนการสอนตามสภาพท้องถิ่น ส่งผลให้นักเรียนขาดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับท้องถิ่น ทำให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่ได้รับการเผยแพร่เท่าที่ควร โรงเรียนควรสร้างหลักสูตรขึ้นมาตามมาตรฐานที่ส่วนกลางกำหนด พร้อมทั้งจัดทำและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ

ของชุมชนในท้องถิ่น สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียน ประสพการณ์ ในชีวิตประจำวันและการนำความรู้ที่ได้รับในท้องถิ่น ไปปรับใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, 5) ผู้บริหารโรงเรียนในท้องถิ่นต่างให้ความสำคัญและมุ่งพัฒนาศักยภาพของครู บุคลากร และนักเรียนในโรงเรียนของตน ดังคำสัมภาษณ์ของวรงค์ เวชประเสริฐ (2555) ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเชิงเลนนครใจราษฎร์ตำบลบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม กล่าวว่า “โรงเรียนวัดเชิงเลนฯ กำลังดำเนินการตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยได้เข้าร่วมเป็นหนึ่งในโรงเรียนเครือข่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมและจัดตั้งโรงเรียนเป็นศูนย์อาเซียนศึกษาในเขตพื้นที่ตำบลบางช้าง

นอกจากนี้เขตพื้นที่ในตำบลบางช้างมีแหล่งข้อมูลท้องถิ่นที่น่าสนใจทั้งในด้านการท่องเที่ยว การประกอบอาชีพ และการบริหารจัดการที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ที่สามารถดึงดูดชาวต่างชาติให้เข้ามาท่องเที่ยวและแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชนได้ในอนาคต ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพชุมชนในท้องถิ่นตำบลบางช้าง โดยเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของเยาวชนในชุมชนตำบลบางช้างให้สามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลกับชาวต่างชาติได้ จึงเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยให้มีความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เริ่มโครงการวิจัยร่วมกับชุมชนโดยการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลเพื่อดำเนินการพัฒนาศักยภาพของชุมชน 20 ตำบล ในอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่ผู้วิจัยได้มีส่วนร่วมในการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลคือเขตพื้นที่ตำบลบางช้าง และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา ในเขตพื้นที่ตำบลบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 4 โรงเรียน ซึ่งอยู่ในเขตความรับผิดชอบในการดำเนินงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง ท้องถิ่นศึกษาตำบลบางช้าง เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน และศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับบทเรียนท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนท้องถิ่นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชุมชน ตำบลบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้บทเรียนท้องถิ่นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชุมชน ตำบลบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เกี่ยวกับความรู้ท้องถิ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเชิงเลน (นครโจราษฎร์)
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและครูที่มีต่อบทเรียนท้องถิ่นที่สร้างขึ้น

ขอบเขตของงานวิจัย

ประชากร

นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่ตำบลบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนบางช้างใต้ โรงเรียนบ้านหัวอ่าว โรงเรียนบ้านบางม่วง และโรงเรียนวัดเชิงเลน (นครโจราษฎร์)

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่ตำบลบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 1 โรงเรียน คือ โรงเรียนวัดเชิงเลน (นครโจราษฎร์) ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวนนักเรียน 24 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ บทเรียนท้องถิ่นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาชีพของชุมชน ตำบลบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ที่สร้างขึ้น
2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชุมชน ตำบลบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

2.2 ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนท้องถิ่นเรื่อง วิถีชีวิตของชุมชน ตำบลบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนและครูที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนท้องถิ่นที่สร้างขึ้น

วิธีการวิจัย

วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่หนึ่ง เป็นกระบวนการในการพัฒนาบทเรียนท้องถิ่น

ระยะที่สอง เป็นการวิจัยเชิงทดลอง

การรวบรวมข้อมูล

1. นำข้อสอบการพัฒนาทักษะการพูดไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนวัดเชิงเลน (นครโจราษฎร์) จำนวน 24 คน ในภาคเรียนที่ 2/2555 โดยใช้เป็นการทดสอบก่อนการทดลอง

2. ทดลองสอนโดยใช้บทเรียนท้องถิ่นที่ได้สร้างขึ้น จำนวน 4 บท เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ครูเป็นครูสอนภาษา อังกฤษของโรงเรียนวัดเชิงเลน เป็นการศึกษาวิจัยและพัฒนา (research and development)

3. ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics)

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทเรียน การจัดการเรียนการสอน

5. แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนท้องถิ่น

6. นำผลการทดสอบความรู้เกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่น แบบทดสอบวัดการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน มาหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

7. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษเกี่ยวกับบทเรียน การจัดการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาทักษะการพูดจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับขั้นตอนขนมกวยชาย ขนมดอกจอก การทำปุ๋ยชีวภาพ และการปลูกฝรั่ง ด้วยคะแนนจากเกณฑ์การให้คะแนน (rubric) โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น ทั้งจากแบบทดสอบและการสัมภาษณ์ จากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน โดยหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์การวัดความรู้เกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่นที่เรียน

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมคำนวณจากคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและครู

การพัฒนาเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยมีกระบวนการพัฒนาดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นจากการมีส่วนร่วมของคณะผู้วิจัย ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษของโรงเรียนวัดเชิงเลน (นครในราษฎร์) องค์ประกอบของข้อมูลนักเรียน บทอ่านแสดงข้อมูลและแสดงขั้นตอน และแนวทางการสัมภาษณ์ โดยผ่านการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและมีค่าความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาและภาษาที่ใช้เท่ากับ 0.78

2. บทเรียนท้องถิ่น

บทเรียนท้องถิ่น เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นจากการมีส่วนร่วมของคณะผู้วิจัย ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษของโรงเรียนวัดเชิงเลน (นครในราษฎร์) ในการกำหนดรูปแบบการเขียนเรียงความ บทอ่านภาษาอังกฤษ กิจกรรม วัตถุประสงค์ปลายทาง การเรียนรู้

โครงสร้างและคำศัพท์ กิจกรรมและการวัดผลประเมินผล โดยมีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.89

3. แผนการสอน

แผนการสอน เป็นเครื่องมือที่คณะผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (communication) และการสอนฟังพูดจากตำราที่เกี่ยวข้อง มีจำนวน 4 แผน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3 ขั้นตอน การใช้สื่อการสอน การวัดผล/ประเมินผล และคำตอบสำหรับแบบฝึกหัด มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.86

4. แบบทดสอบการพัฒนาทักษะการพูด

แบบทดสอบการพัฒนาทักษะการพูดเป็นเครื่องมือที่คณะผู้วิจัยศึกษาตำราเกี่ยวกับการสร้างและวัดผล ประเมินผลการพูด ประกอบด้วยตารางกำหนดประเด็นการสอบเกี่ยวกับขั้นตอนขนมกุกุ่ยช่วย ขนมดอกจอก การทำปุ๋ยชีวภาพ และการปลูกฝรั่ง แบบสัมภาษณ์ วัดการพัฒนาทักษะการพูด มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.83

5. แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น

แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น เป็นเครื่องมือที่คณะผู้วิจัยทำการศึกษาดำรงเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ และกำหนดรูปแบบการสอบเป็นแบบเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก ประกอบด้วยตารางกำหนดประเด็นการสอบเกี่ยวกับขั้นตอนขนมกุกุ่ยช่วย ขนมดอกจอก การทำปุ๋ยชีวภาพ และการปลูกฝรั่ง แบบทดสอบ จากนั้นนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ข้อสอบ มีค่าความยากง่ายที่ไม่เหมาะสม จำนวน 12 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกที่ไม่เหมาะสม จำนวน 11 ข้อ และมีค่าความเที่ยงคำนวณด้วยสูตร Kuder Richardson (KR-20) เท่ากับ 0.78 และสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) เท่ากับ 0.77

6. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและครูเกี่ยวกับบทเรียนท้องถิ่น

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนและครูเกี่ยวกับบทเรียนท้องถิ่น เป็นเครื่องมือที่คณะผู้วิจัยศึกษาหลักการในการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลและศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย หัวข้อที่ต้องการศึกษา 6 หัวข้อ คือ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทครู บรรยายภาคในท้องถิ่น การวัดและประเมินผล และประโยชน์ที่ได้รับส่วนแบบวัดความพึงพอใจของครูประกอบด้วย 5 หัวข้อ คือ

เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทครู บรรยายภาคในท้องถิ่น และประโยชน์ที่ได้รับมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58

ผลการวิจัย

1. การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษจากข้อมูลท้องถิ่น

การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษมีการดำเนินกิจกรรมในการได้มาซึ่งข้อมูลสำหรับเนื้อหาของบทเรียน การพัฒนาบทเรียน คู่มือครู และสื่อซีดีประกอบบทเรียน กระบวนการพัฒนาสรุปได้ ดังนี้

การเลือกเนื้อเรื่องสำหรับสร้างบทเรียนเริ่มจากการสำรวจข้อมูลท้องถิ่น โดยการนำข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับบทเรียนท้องถิ่นมาจากคณะทำงานตำบลบางช้าง จากกระบวนการ RECAP (วิไลรัตน์ ศิริจันทร์, 2555) ในการพัฒนาบทเรียนผู้วิจัยจัดทำโครงการประกวดการเขียนเรียงความร่วมกับครูภาษาไทย โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาตอนปลายเขียนเรียงความเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในท้องถิ่น และนำข้อมูลมาเรียบเรียงเขียนเป็นเรียงความ ต่อจากนั้นครูภาษาไทยและผู้วิจัยร่วมกันคัดเลือกเรียงความที่มีความเหมาะสมจำนวน 4 เรื่อง ใช้เวลาในการสอนหัวข้อย่อย 3 คาบ คาบละ 50 นาที กิจกรรมของแต่ละบทเรียนประกอบด้วย กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมก่อนฟัง กิจกรรมระหว่างฟัง และกิจกรรมหลังการฟัง เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ของการสอนแต่ละบท

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทเรียนที่ได้พัฒนาขึ้น พบว่า ในด้านเนื้อหา นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนท้องถิ่น ด้านเนื้อหาโดยเฉลี่ย 2.90 คะแนน ด้านกิจกรรมการเรียนโดยเฉลี่ย 3.32 คะแนน ด้านบทบาทครูโดยเฉลี่ย 3.45 คะแนน ด้านบรรยายภาคในท้องถิ่นโดยเฉลี่ย 3.22 คะแนน ด้านการวัดและประเมินผลโดยเฉลี่ย 3.16 คะแนน และด้านประโยชน์ที่ได้รับโดยเฉลี่ย 3.35 คะแนน ในระดับปานกลางทุกด้าน

2. ผลของการทดลองใช้บทเรียนภาษาอังกฤษ จากข้อมูลท้องถิ่น

คะแนนการประเมินทักษะการพูดจากผู้ประเมิน จำนวน 2 ท่าน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยการพัฒนาทักษะการพูดสูงขึ้นมาก (จากก่อนเรียน เป้าหมายของการทดสอบเน้นความสามารถด้านการถ่ายทอดข้อมูลท้องถิ่น นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับบทเรียนท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังตารางแสดงผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชุมชน ตำบลบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

กลุ่มทดลอง (E)	ตัวแปรจัดกระทำ	ผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน		ผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน	
		X	S.D.	X	S.D.
นักเรียนโรงเรียนวัดเชิงเลน (นครไจราชูร์) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 24 คน	บทเรียนท้องถิ่น	1.58	0.50	33.95	4.15

ตารางที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนท้องถิ่นเรื่อง วิถีชีวิตของชุมชน ตำบลบางช้าง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

กลุ่มทดลอง (E)	ตัวแปรจัดกระทำ	ผลการเรียนรู้ด้านความรู้ก่อนเรียน		ผลการเรียนรู้ด้านความรู้หลังเรียน	
		X	S.D.	X	S.D.
นักเรียนโรงเรียนวัดเชิงเลน (นครไจราชูร์) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 24 คน	บทเรียนท้องถิ่น	4.00	2.15	20.70	1.81

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของครูและของนักเรียน โรงเรียนวัดเชิงเลน (นครไจราชูร์) ที่มีต่อบทเรียนท้องถิ่น

ตัวแปรจัดกระทำ	องค์ประกอบของบทเรียน	ผลของความคิดเห็นของนักเรียน		ผลของความคิดเห็นของครู	
		X	S.D.	X	S.D.
บทเรียนท้องถิ่น	ด้านเนื้อหา	2.90	0.60	3.00	0.65
	กิจกรรมการเรียนรู้	3.32	0.57	3.36	0.49
	บทบาทครู	3.45	0.61	3.83	0.38
	บรรยากาศในห้องเรียน	3.22	0.58	3.92	0.29
	การวัดและประเมินผล	3.16	0.50	3.33	0.49
	ประโยชน์	3.35	0.54	3.88	0.34
	รวม	3.23	0.57	3.55	0.44

3. ความพึงพอใจของครูและนักเรียนที่มีต่อบทเรียนท้องถิ่น

ความพึงพอใจของนักเรียน จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามด้านความรู้เดิมของนักเรียน พบว่า ในด้านเนื้อหา นักเรียนเห็นว่าการนำเสนอใจของเนื้อหา ระดับความยากง่าย ความยาว รูปแบบและความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ในด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนเห็นว่ากิจกรรมมีความหลากหลายมาก ส่วนด้านระยะเวลา มีความเหมาะสม มีการทำกิจกรรมเดี่ยวและกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กับเพื่อน มีพัฒนาการด้านการฟัง-พูด ด้านบทบาทครู พบว่า นักเรียนเห็นว่าครูสอนและฝึก ให้ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้อง และครูเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นจากประสบการณ์อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ครูกระตุ้นความสนใจ เตรียมครูก่อนเริ่มเรียน กระตุ้นให้นักเรียนมีเป้าหมายในการเรียน และครูใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านบรรยากาศในห้องเรียน นักเรียนมีความเห็นว่า ชอบทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม ชอบกิจกรรมที่มีความ

หลากหลาย และรู้สึกผ่อนคลายและสนุกสนานกับการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน เข้าใจเรื่องที่ฟังและอ่านได้ และเพื่อนมีส่วนช่วยให้ตอบถูกหรือผิด อยู่ในระดับปานกลาง ด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า นักเรียนเห็นว่าการทำกิจกรรมในขณะที่เรียนช่วยให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น นักเรียนสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้ บทเรียนช่วยเพิ่มพูนความรู้ในท้องถิ่น และนักเรียนสามารถให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนได้

สำหรับความพึงพอใจของครูต่อบทเรียนท้องถิ่น พบว่า ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนท้องถิ่นด้านบทบาทครู ด้านบรรยากาศในห้องเรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับในระดับมาก ส่วนด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ในระดับปานกลาง เนื่องจากครูไม่คุ้นเคยกับกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล บรรยากาศในห้องเรียนก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป ในด้านแผนการจัดการเรียนรู้ในภาพรวม ครูมีความคิดเห็นว่า

กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่ และแผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ครูจัดกิจกรรมได้งานในระดับมาก ส่วนองค์ประกอบของแผนการสอนให้ข้อมูลเพียงพอสำหรับครู เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีการบูรณาการทักษะฟังพูดร่วมกับทักษะอื่นๆ สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับกิจกรรม เนื้อเรื่องมีความเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียนวิธีสอนถูกต้องตามหลักการสอนภาษาต่างประเทศ และการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

การอภิปรายผล

1. การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษจากข้อมูลท้องถิ่น

ผลจากการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษจากข้อมูลท้องถิ่นพบว่า ในด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียน บทบาทครู บรรยากาศในห้องเรียน การวัดและประเมินผล และประโยชน์ที่ได้รับนักเรียนมีความคิดเห็นในระดับปานกลางทุกด้าน เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะครูใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย ไม่มีการปรับสภาพบรรยากาศในชั้นเรียน รูปแบบการพัฒนาบทเรียนที่มีกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมก่อนฟัง และกิจกรรมขณะฟัง เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการเรียน นักเรียนรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่อยู่ที่ใกล้ตัว และการเรียน เรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนของตนเองเป็นภาษาอังกฤษได้ ในด้านเนื้อหาครูเห็นว่ามีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่ฟังได้

2. ผลของการทดลองใช้บทเรียนภาษาอังกฤษ จากข้อมูลท้องถิ่น

คะแนนการพูดของนักเรียนสูงขึ้นหลังการทดลองสอนด้วยบทเรียนท้องถิ่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า โดยทั่วไปการเรียนภาษาต่างประเทศมนุษย์เริ่มเรียนรู้ภาษา และสามารถที่จะสื่อสารกับผู้อื่นได้ด้วยการฟัง และต่อมาคือการพูด ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น ผู้วิจัยสร้างบทเรียนให้มีทักษะการฟังมาก่อน ต่อมาจึงเป็นการพูด และทักษะการอ่านและเขียนจึงจะตามมาทีหลัง ดังนั้น จากการที่นักเรียนได้เรียนบทเรียนท้องถิ่นทำให้นักเรียนมีความคุ้นเคยและได้รับรู้บทเรียนเหล่านั้นแล้ว ดังนั้น จึงทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้จากสิ่งที่ได้เรียนในห้องมาใช้ในการพูดอธิบายขั้นตอนต่างๆ

คะแนนความสามารถของนักเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนซึ่งพัฒนาการในการเรียนนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นผลมาจากความรู้เดิม ซึ่งรวมถึงความรู้ด้านเนื้อหา คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ ตลอดจนกิจกรรมในบทเรียนท้องถิ่นสามารถอธิบายจากทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Theory) (Jean Piaget, 1952) ซึ่งเชื่อว่าจิตใจคนเราประกอบด้วยระบบรวมความคิดหรือความรู้เดิม (schemata) ในกรณีนี้นักเรียนมีความรู้เดิมจากการเรียนบทเรียนท้องถิ่นภาษาอังกฤษ เมื่อต้องทำการทดสอบหลังเรียนทำให้สามารถ

เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น นักเรียนได้ใช้ประสบการณ์ของตนเองในการเดาความหมายของคำศัพท์ เนื้อเรื่อง

3. ความพึงพอใจของครูและนักเรียนที่มีต่อบทเรียนท้องถิ่น

ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับบทเรียนท้องถิ่น ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์ที่ได้รับพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นจากการใช้กิจกรรมและบทเรียนท้องถิ่น กรณีดังกล่าวอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านนักเรียนในด้านเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่มีประโยชน์ มีความสำคัญและจำเป็น มีคุณค่าควรแก่การศึกษา นักเรียนจึงมีความกระตือรือร้นในการเรียน อยากเรียนรู้ในเนื้อหาที่อาจารย์สอนและเอาใจใส่ ในการเรียนอย่างแท้จริง สอดคล้องกับ คราสเซน (Krashen, 1982 :136) ที่กล่าวว่า เจตคติและความถนัดทางภาษา มีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศของนักเรียน มีส่วนในการกำหนดความสำเร็จในการเรียน ดังนั้น เจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศย่อมมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาของนักเรียนอย่างแน่นอน

ความคิดเห็นของครูในเรื่องปัจจัยด้านการสอนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า บทบาทครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก กรณีดังกล่าวอธิบายได้ว่าอาจเนื่องมาจากครูสอนหรือพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และชัดเจน ใช้คำถามที่เหมาะสมกับความรู้ของนักเรียน และกระตุ้นให้นักเรียนคิดหาเหตุผลในการตอบ สนใจพฤติกรรม การแสดงออกทางการพูดของนักเรียน และชมเชยเมื่อนักเรียนตอบคำถามหรือพูดภาษาอังกฤษถูกต้อง ซึ่ง มิลแมน (Millan, 1981 :174) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนของครูนับเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญที่สุดที่ส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการสอนเป็นตัวกำหนดสิ่งต่างๆ ในกระบวนการเรียนการสอน และพฤติกรรมการสอนที่ดีส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่พึงปรารถนา ครูจะต้องมีการติดต่อสื่อสารที่ดี มีการอธิบาย สาธิตและการใช้สื่อการสอน รู้จักการตั้งคำถามให้นักเรียนได้ใช้ความคิดมีการแก้ไขข้อผิดพลาด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนท้องถิ่น

1. ด้านคู่มือครู

ในการสร้างคู่มือสำหรับครู เช่น แผนการสอน สื่อซีดีเสียง เฉลยคำตอบแบบฝึกต่างๆ ผู้วิจัยจำเป็นต้องสนทนากับครูเพื่อวิเคราะห์ความต้องการของครู ทำให้เข้าใจครูด้านความรู้ ทักษะและประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เตรียมแผนการสอนตลอดจนสื่อซีดีบันทึกเสียงโดยเจ้าของภาษา ทำให้แก้ปัญหาการไม่กล้าออกเสียงหรือออกเสียงไม่ถูกต้องของครูลงได้

2. ด้านการพัฒนาบทเรียนท้องถิ่น

สำหรับบทเรียนท้องถิ่นภาษาอังกฤษ ควรมีความยาวที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน โดยให้จบบทเรียนภายใน 1-2 คาบเรียน ตามกำหนดของโรงเรียน บทเรียนควรมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันทุกบทเรียน

3. ด้านการบริหารจัดการเรียนการสอน

ครูวิชาภาษาอังกฤษควรขอรับการส่งเสริมจากผู้บริหารโรงเรียนในการใช้บทเรียนท้องถิ่นผสมผสานกับรายวิชาภาษาอังกฤษปกติตลอดทั้งหลักสูตร เพื่อให้มีเวลาเรียนที่ต่อเนื่องและเพียงพอ มีการให้คะแนนสำหรับกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียน นอกจากนี้ครูควรอธิบายถึงความสัมพันธ์และความสำคัญของการเรียนบทเรียนท้องถิ่นที่โยงเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

4. ด้านบทบาทครู

ในการวิจัยครั้งนี้ แม้จะมีขั้นตอนการสอนในคู่มือครู แต่ครูก็ไม่ได้ทำตามขั้นตอนการสอนทุกประการ เนื่องจากครูไม่ได้เรียนรู้วิธีการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่เข้าใจกระบวนการเรียนการสอนภาษา

อังกฤษ ทั้งนี้ในการออกเสียงอ่านภาษาอังกฤษจากการฟังเสียงจากเจ้าของภาษาในซีดี

5. ด้านการวัดและประเมินผล

ในการวิจัยครั้งนี้ จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่านักเรียนและครูไม่คุ้นเคยกับการวัดและประเมินผล นักเรียนไม่คุ้นเคยและไม่สามารถประเมินได้ว่าตนเองเข้าใจเนื้อหาหรือไม่ และไม่สามารถประเมินได้ว่าเพื่อนตอบผิดหรือตอบถูก ส่วนครูไม่คุ้นเคยกับการวัดและประเมินผล การพูดของนักเรียนในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่น ดังนั้น ควรที่จะอธิบายให้ครูเข้าใจถึงวิธีการประเมินผลการพูด และควรจัดกิจกรรมเพื่อให้ให้นักเรียนได้คุ้นเคยกับการประเมินตนเองบ่อยๆ เพื่อให้คุ้นชินข้อเสนอแนะการวิจัย

ประเด็นที่ควรวิจัยเพิ่มเติมและนำมาปรับเป็นบทเรียนท้องถิ่นคือ ประเด็นที่เกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น อาชีพอื่นๆ เช่น ศิลปหัตถกรรม เพื่อนำผลการวิจัยนี้ไปปรับใช้ในการพัฒนาบทเรียนท้องถิ่นในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **แนวทางการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กรรณิการ์ ทรงสัตย์. (2544). **การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. (2541). **คู่มือพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการศึกษานอกโรงเรียน**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (ม.ป.ป.). “รายงานผลการศึกษาคณาคุณภาพชุดการเรียนวิชาอาชีพอิสระ.” กรุงเทพฯ : **หลักสูตรท้องถิ่น**. ค้นเมื่อ มิถุนายน 5, 2556. จาก www.dnfe5.nfe.go.th/localdata/Rsouth/KraBe/Carri.htm.
- กรมวิชาการ. (2546). **รายงานวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร : ศุภสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). **การพัฒนารายวิชาสังคมศาสตร์ให้สอดคล้องกับท้องถิ่นในหลักสูตรประถมและมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2550**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัลยาณี มั่งคั่ง. (2551). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. ศรีสะเกษ.
- กาญจนา ปราบพาล. (2532). **การทดสอบและการประเมินผลสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรัสศรี ฐานิพัฒนานนท์. (2532). **การเปรียบเทียบวิธีการสอนบทสนทนาภาษาอังกฤษโดยใช้แถบบันทึกภาพ และโดยไม่ใช้แถบบันทึกภาพ**. ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). **การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : อลิ้นพรีส.
- ทองปอนด์ ชินวงศ์. (2530). **ปฏิสัมพันธ์ทางวาทะระหว่างครูกับนักเรียนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ สงวนสัตย์. (2535). “ทำอย่างไรให้เด็กพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน.” **สารพัฒนาหลักสูตร**. 11 (110) : 54 – 57.
- ธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์. (2544). **การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ** ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิคม ชมภูหลง. (2549). **การสร้างและพัฒนาหลักสูตรโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ**. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์.

- นิตยา ้วยโรจนวงศ์. (2543). การศึกษาปัจจัยที่มีต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับอุดมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี : นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นุชนาฏ วรยศศรี. (2544). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- บำรุง โตรัตน์. (2534). “การใช้ภาษาแม่ในห้องเรียนภาษาต่างประเทศ.” สารพัฒนาหลักสูตร. ปีที่ 5: 23 – 25.
- บุญมี เณรยอด. (ม.ป.ป.) หลักการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปวร้าย เรื่องมณี. (2549). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดและความรู้ในเนื้อหาท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประนอม สุรัสวดี. (2534). กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเทือง ใจหาญ. (2546). การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประสงค์ ราชณสุข. (2532). การศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : เพียรเจริญ.
- ปราณี ไทยวัฒนานนท์. (2530). การทดลองเผยแพร่ความรู้ประชากรศึกษาประชาชนชนบทโดยผ่านเสียงตามสาย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิทยา คำตาเทพ. (2542). การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี อำเภอท่าม่วง จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัชนิพร จารุ่งงวณิชสกุล. (2543). พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครูต้นแบบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตนา วงศ์ระยา. (2548). การพัฒนาชุดอ่านและพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสมถะ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี. รายงานการวิจัย.
- วรารงค์ เวชประเสริฐ. (2555). ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเชิงเลน (นครใจราษฎร์). สัมภาษณ์, 7 กรกฎาคม 2555.
- วราพรพร เจิมสุจริต. (2533). การศึกษาลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วาสนา โกวิทยา. (2525). การประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. (2542). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น : สานต่อที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : เซ็นเตอร์ดีส์คัฟเวอร์รี่.
- วิไลรัตน์ ศิริรินทร์. (2551). รายงานสรุปการลงพื้นที่เก็บข้อมูลทุนตำบลตามโครงการ นครปฐม : นครแห่งความผาสุกทุกชุมชนท้องถิ่น.
- สมถวิล ธนะโสภณ. (2548). “ข้อคิดบางประการในการสอนภาษาอังกฤษ.” ศึกษาสาส์นปริทัศน์.
- สุจินต์ หนูแก้ว. (2554). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2535). “การสอนทักษะฟัง-พูด ในหัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ในโรงเรียน.” วารสารวิชาการ. 4 (25-35).
- เหมวรรณ ชันมณี. (2543). การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้การเรียนการสอนแบบ 4 MAT. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ สมบัติยานุชิต. (2552). การใช้เนื้อหาท้องถิ่นในการเรียนรู้ภาษาแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการพูด การอ่านภาษาอังกฤษและความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- อัจฉรา วงศ์ไสร. (2544). **การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Beauchamp, G. A. (1981). **Curriculum theory**. Illinois: Peacock.
- Bloom, B. S. (1976). **Human characteristics and school learning**. New York: McGraw-Hill.
- Johnson, K, Morrow, K. (1981). **Communication in the classroom**. Harlow: Longman.
- Klein, W. (1990). **Second language acquisition**. London: Cambridge University Press.
- Krashen, S. D. (1982). **Principles and practice in second language acquisition**. Oxford: Oxford University Press.
- Larsen-Freeman, D. (2000). **Techniques and principles in language teaching**. 2nd ed. Oxford: OUP.
- Lee, B. (2002). **Teaching assistants in schools: the current state of play**. Slough: NFER.
- Lee, C. (2002). "Developing web-based listening exercises: pedagogic principles and material design." **PASAA**. 33. 34-44.
- Millman, J. (1981). **Handbook of teaching evaluation**. London: Sage.
- Oliva, P. F. (1992). **Developing the curriculum**. 3rd ed. New York: Harper Collins Publisher.
- Valette, R. M. (1972). **Classroom techniques: Foreign languages and English as a second language**. New York: Harcourt
Brace Jovanovich.
- _____. (1977). **Modern language teaching**. 3rd ed. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Savignon, S. J. (1983). "Communicative Competence: Theory and Classroom Practice." **Text & contents in second
language learning**. Reading: Addison-Wesley.
- Saylor, J. G, Alexander, W. M, and Lewis, A. J. (1981.) **Curriculum planning for better teaching and learning**.
New York: Holt Rinehart and Winston.
- Sueyoshi, A. and Debra M. H. (2005). "The role of local lesson: Cues for second language speaking strategies."
Language Learning. 665-669.
- Taba, H. (1962). **Curriculum development: Theory and practice**. New York: Harcourt Brace and World.
- Tyler, R. W. (1949). **Basic principles of curriculum and instruction**. Chicago: University of Chicago.
- Weir, C. J. (1993). **Understanding and developing language tests**. UK: Prentice Hall.
- Widdowson, H. G. (1978). **Teaching language as communication**. Oxford: Oxford University Press.
- Wilkins, D. (1976). **Notional syllabuses: A taxonomy and its relevance to foreign language curriculum development**.
London: Oxford University.